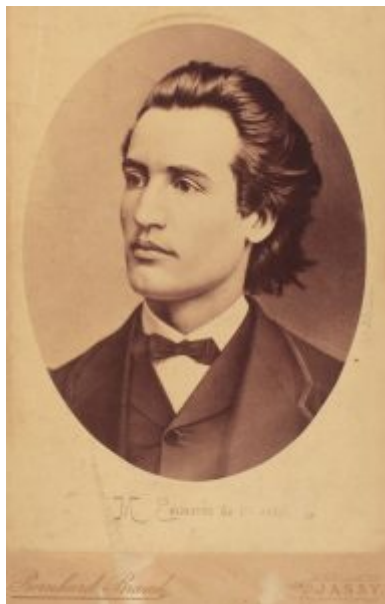

UN PROFESOR DE LIMBA ROMÂNĂ FĂRĂ A O ȘTI – de Mihai Eminescu [10 ianuarie 1882]

Citim următoarele în „ Războiul Weiss”

Greșeli de limbă. Mai toate ziarele, atât din capitală cât și din județe, sunt pline de greșeli, nu numai ortografice, ci de limbă chiar. Despre cele dintâi nu mai vorbim; ortografia noastră nefiind definitiv fixată, fiecare scrie cum [î]l taie capul, în câte 5-6 feluri, deși ar trebui să aibă cel puțin un sistem ortografic. Lucrul principal este că se comite (?!?) greșeli gramaticale neiertate și, ceva mai mult, asemenea greșeli se strecoară chiar în „Monitorul oficial” în actele ce poartă iscălitura M. S. Regelui.

Astfel, ca să dăm un exemplu, în fruntea „Monitorului oficial” d-alaltăieri; pagina I, coloana I, figurează, un înalt ordin de zi al Regelui către oștire, în care se zice între altele: „silințele voastre” dau roade noi” – [î]n loc de dă (?!?).

Tot în „Monitorul oficial” numărul de ieri, la discursul de felicitare adresat Regelui cu ocaziunea Anului Nou de către d. ministru de interne Rosetti, citim: „Românii... cu iubire și cu credință crescânde” Forma aceasta de crescândă, crescânde nu există în limba noastră românească, ea este curat maimuțarie după franțuzește, introdusă de oarecari prețiși literați.

Greșeli de felul acesta sunt foarte multe și ar fi de dorit ca, cel puțin în foaia oficială, să nu se mai repete, căci șeade rușine.

Ar fi fost mai bine ca cei de la..Războiul” să fi tăcut! Si tacuisses, philosophus mansisses !...

MIHAI EMINESCU

OPERA POLITICA

1882-1883, 1888-1889

„TIMPUL”, „ROMÂNIA LIBERĂ”, „FÂNTÂNA BLANDUZIEI”

EDIȚIE CRITICĂ ÎNTEMEIATĂ DE P E R P E S S I C I U S

EDIȚIE CRITICĂ ÎNGRIJITĂ DE MUZEUL LITERATURII ROMÂNE

Coordonator DIMITRIE VATAMANIUC

Editura Academiei RSR, 1985-1989

Vol XIII

Mihai-Eminescu.Ro